

[Socialministeren]

Ifølge bistanndslovens § 32, stk. 1, påhviler det det sociale udvalg at føre tilsyn med de forhold, hvorunder børn i kommunen lever, og at støtte forældrene med hensyn til børnenes opdragelse og pleje.

Ifølge § 32, stk. 4, påhviler det det sociale udvalg at yde forældremyndighedens indehaver eller den, der faktisk sørger for barnet, særlig vejledning og støtte, når barnet har vanskeligheder i forhold til sine daglige omgivelser, skolen eller samfundet, eller når barnet i øvrigt lever under utilfredsstillende forhold.

I Socialministeriets cirkulære af 9. oktober 1975 om rådgivning og vejledning er nærmere redegjort for omfanget af og indholdet i denne vejlednings- og rådgivningsopgave. I pkt. 5 heri nævnes bl.a., at det sociale udvalg må drage omsorg for, at tilbudet om åben, vederlagsfri vejledning bliver kendt som hjælpeforanstaltning for alle, og i pkt. 6 nævnes en række grupper med særlige behov for vejledning, herunder børnerige familier og ungdomsgrupper.

I flere større byer findes der endvidere private alternative rådgivninger, ofte bestående af dels aflønnede medarbejdere, dels frivillige medarbejdere, f.eks. studerende fra forskellige uddannelsesinstitutioner. Disse rådgivningssteder indgår på forskellig led i et samarbejde med social- og sundhedsforvaltningen.

I forbindelse med det efterhånden ret udbredte SSP-samarbejde (samarbejde mellem skole, social- og sundhedsforvaltning og politi) i ca. 200 kommuner yder den sociale sektor på forskellige områder også vejledning, primært som led i arbejdet i fritidshjem og -klubber.

En række forsøgs- og udviklingsprojekter er f.t. igangsat med henblik på at afprøve forskellige muligheder for at tilknytte rådgivnings- og vejledningsfunktioner som en del af ungdomsklubbernes virke. Denne rådgivning retter sig typisk mod den unges samlede situation, dvs. omfatter mulighed for rådgivning om uddannelses-, beskæftigelses-, bolig- og økonomiske samt sociale forhold.

Ligeledes har et stigende antal daginstitutioner i det seneste års tid – som led i deres »åbning mod det omgivende lokalområde« – satset på en mere udbygget rådgivning og vejledning over for børn og forældre. Det gælder også for børn og forældre, som ikke

er optaget i den pågældende daginstitution, men som hører til/bor i det pågældende lokalområde. Nogle af disse institutioner har tilknyttet sundhedsplejerske og socialrådgiver.

I samtlige amtskommuner findes specialrådgivning for børn og unge med fysiske og psykiske handicap.

I de fleste amtskommuner findes børnerådgivningscentre, der står til rådighed også for åben rådgivning til børn og børnefamilier, det vil sige, at man kan komme lige ind fra gaden.

Amtsungdomscentrene og børnerådgivningscentrene udfører også rådgivnings- og vejledningsarbejde over en bredere front. Her tænkes på samarbejde med skoler, institutioner og lokale socialforvaltningers sagsbehandlere.

I nogle amtskommuner enten har man decentraliseret eller er man på vej til at decentralisere socialcenteret. Der kan f.eks. være tale om, at socialcenteret inkl. børnerådgivning lægges ud i 4 decentrale centre, evt. med en udvidelse af personalet til rådgivning og vejledning. Der er således i et amt tale om, at 16 ud af 70 ansatte på de 4 centre har med rådgivning af børn og unge at gøre. Ligeledes arbejder nogle amter med områdeinstitutioner, der også har tilknyttet personale til rådgivning og vejledning, ganske vist i første omgang over for institutionens egne børn og unge.

Socialstyrelsen har gennem sit arbejde støttet tendenser til og udviklingen af koordineringsbestræbelser over for indsatsen for børn og unge, herunder også rådgivnings- og vejledningsområdet. Socialstyrelsen udsendte således i maj 1986 pjecen »Samordning af indsatsen for unge«, der beskriver nogle modeller for koordineret ungdomsrådgivning.

Socialministeriet kan henholde sig hertil.

Undervisningsministeriet: Der ydes uddannelses- og erhvervsvejledning i folkeskolen og gymnasieskolen, på erhvervsskolerne og de videregående uddannelser samt ved kurser til højere forberedelseksamen og enkeltfag og ved private skoler.

Vejledningen tilbydes fra det 13. år (7. klassetrin), og så længe eleven befinder sig i uddannelsessystemet.

For unge, som forlader folkeskolen ved undervisningspligtens ophør, og som ikke umiddelbart fortsætter i uddannelsessystemet,